

PIRMAKURSIŲ KARIŪNŲ PRATYBOS: TO DAR NEBUVO!

Iki šiol Lietuvos karo akademijos pirmakursių žiemos pratybos būdavo ypatingas išbandymas, nes mokytis reikėjo spaudžiant nuo 10 iki 20 laipsnių šalčiui (kaip kam pasisekdavo), o šiemet kariūnus lepino klimato atšilimas. Dėl atnaujintos mokymo programos pasikeitė ir žiemos pratybų akcentai – išgyvenimo elementai išnyko, svarbiausia tapo individualių kario įgūdžių šlifavimas.

Kariūnė Rūta Bulovaitė

Pirmieji naujovių fronte

Po keturių mėnesių civilinių disciplinų ir teorijos graužimo pirmakursiai kariūnai atsidūrė Centriniam poligone ir išsiilgę veiksmo tiesiog džiūgavo lakstydami po miškus. „Pakeisti aplinką labai gerai, nes pratybose įdomiau, nei sėdėti Akademijoje, jų tikrai labai laukėme, koks oras – visai nesvarbu. Jau pirma diena buvo įdomi: prisiminėme, ko mokėmės per bazinį kario kursą, paskui buvo du orientaciniai žygiai – dieną ir naktį. Ypač įsiminė naktinis, atstumai buvo gana dideli, ir lapeliai gerai paslėpti“, – pirmuosius pratybų įspūdžius pasakojo kariūnė Rūta Bulovaitė.

Vis dėlto šiemis LKA pirmakursiams nebeteks išbandyti visų pratybų malonumų, kuriuos

patirdavo ankstesnių kursų kariūnai. Iki tol buvusių slidžių žygių šiemet neteko paragauti dėl žiemos be sniego, o išgyvenimo elementų, pvz., duonos kepimo, vandens filtravimo, spyglių arbatos virimo, pirties vidury miško, – iš viso atsisakyta. „Žiemos pratybos vyksta kitaip, nes mūsų pagrindinė užduotis šiuo metu (pagal individualiojo rengimo kvalifikacinius reikalavimus) – paruošti pirmakursius kariūnus, kad jie sugebėtų įsirengti priedangą ir individualiai veikti naktį ir dieną įvairiomis oro sąlygomis. Taip pat jie turi išmokti įvairių judėjimo būdų, maskuotis, nurodyti taikinius, o padalinio sudėtyje – atlikti žvalgybą, dalyvauti linijinėje pasaloje. Siekiame kokybės, kad kariūnai išsiugdytų gerus individualius įgūdžius. Išgyvenimo elementų šiose pratybose atsisakyta, nes jie tolesnėje tarnyboje dažniausia nepritaikomi. Be to, seniau imituodavome susitelkimo rajoną, kuriame reikėjo įrengti



– permainas komentavo lauko pratybų vadovas mjr. Rimvydas Adomavičius, LKA Taktikos sekcijos vyriausiasis instruktorius.

Individualių kario įgūdžių tobulinimas yra ne tik šių lauko pratybų, bet ir viso pirmakursių kariūnų ruošimo akcentas. „Anksčiau pirmakursiai iki vasaros tapdavo skyriaus vadais ir mokydavosi rengti skyrių, dabar šis laikas skirtas individualiai praktikai – lavinti įgūdžius iki automatizmo. Jokių sprendimų jie nepriims, daugiausiai pirmakursiai kariūnai galės eiti grandininko pareigas ir vykdyti skyriaus vado – instruktoriaus – nurodymus. Dar viena naujovė – šį pusmetį kariūnai turės daug vienos dienos pratybų, kad nebūtų didelio tarpo tarp praktinių užsiėmimų (pvz., nuo bazinio kurso pabaigos rugsėjį iki vasario). Kariūnai treniruosis ne tik Centriniam poligone, bet ir Karo akademijos teritorijoje. Žinoma, bus ir teorinių paskaitų, tačiau svarbiausias akcentas – individualių įgūdžių tobulinimas, praktika“, – pasakojo mjr. R. Adomavičius.

Kokius vaisius subrandins šios naujovės, bus matyti po ketverių metų, o dabar pažiūrėkime, ar karčios jų šaknys.

Kol vieni kariūnai ilsėjosi priedangoje, kiti atidžiai saugojo stovyklavietę.

būstą, laužavietes, tačiau teritorinės gynybos koncepcija nebeplėtojama, o karių aprūpinimu ir poilsio sąlygomis susitelkimo rajonuose pavesta rūpintis LDK Vytenio batalionui“,

Žiemos pratybų virtuvė

Prieš atvažiuodami į pratybas kariūnai gavo nemažą porciją teorijos – kaip veikti ypatingo-

mis sąlygomis, pvz., spaudžiant šalčiui, esant blogam, drėgnam orui, tvyrant tiršties rūkams, kaip susirasti ir pasiruošti maisto, vandens miške, kaip saugotis nušalimų ir juos gydyti. Vis dėlto svarbiausi pratybų Centriniam poligone dalykai buvo karo topografijos praktika (akcentuojant kario individualius įgūdžius, pvz., orientavimąsi dieną ir naktį) ir taktiniai veiksmai padalinio sudėtyje.

„Pirmiausia kariūnai pasikartojo įvairius judė-



Mjr. R. Adomavičius, lauko pratybų vadovas.

jimo būdus, individualią kario maskuotę, nebylaus valdymo signalus, prisiminė, kaip įrengti priedangą. Antrą dieną vyko rikiuotės pratybos, kuriose jie veikė padalinio sudėtyje ir, vadovaujami instruktoriaus, žvalgė nurodytas zonas ir objektus, atliko staigią skyriaus ataką ir linijinę pasalą. Per kompleksines pratybas kiekvienas skyrius turi išžvalgyti savo atsakomybės zoną





(žiedlapio ir susieinančių maršrutų metodu), įrengti priedangą, susišildyti ir išsidžiovinti ekipuotę, pasiruošti maisto (sausą daavinį ir arbatos), tuomet atlikti būsimos pasalos vietos žvalgybą, o sutemus – linijinę pasalą ir naudojant imitacines priemones sunaikinti priešo aprūpinimo mašiną, – pratybų dienotvarkę pristatė lauko pratybų vadovas. – Svarbiausia yra individualūs kario įgūdžiai, kariūnai turi išmokti prisitaikyti prie vietovės, judėti įvairiais būdais, užsimaskuoti. Pratybų pradžioje jie naudojo baltus maskuojamuosius komplektus, bet šandien miškas žalias, baltos properšos tik kur ne kur, todėl kariūnai turi užsimaskuoti pagal situaciją, atsižvelgdami į vietovę. Paskutinę dieną bus testai, instruktoriai vertins kiekvieno individualius įgūdžius“.

LKA instruktoriai su kariūnais dirba ne pirmus metus ir veda visų kursų pratybas. Anot jų, darbas su pirmakursiais išsiskiria tuo, kad jų motyvacija itin gera, o entuziazmas tiesiog per kraštus liejasi – nori mokytis, labai aktyviai dalyvauja, pateikia įdomių pasiūlymų. „Kol kas esu patenkintas jų rezultatais. Pirmas kursas yra sunkiausias fiziškai, vado darbas prasidės vėliau, dabar svarbiausia viską išmokti daryti techniškai, nes teisingas judėjimas, taikinių nurodymas ateityje gali išgelbėti jų ir draugų gyvybę, tai tikrai svarbu. Nors žiemos pratybų tikslas yra supažindinti kariūnus su veiksmais ypatingomis sąlygomis, pvz., spaudžiant šalčiui, oro sąlygos, deja, šiemet neleido to patirti“, – komentavo instruktorius psk. Deividas Putramentas. Kolegai pritarė ir instruktorius j. psk. Gediminas Ulbinas. Jo nuo-

Pirmakursiai buvo labai patenkinti ištrūkę į pratybas ir tikėjosi kuo daugiau iššūkių.



Nors šilta žiema neleido patirti ekstremalių pojūčių, veikti buvo ką.

mone, pirmakursiams dar reikia tobulėti, nes įgūdžius išlavinti iki automatizmo nėra lengva, tačiau kariūnai motyvuoti ir su užduotimis susitvarko neblogai.

Kaip šias pratybas vertino patys kariūnai?

Grožio miegas ir entuziazmo fontanai

Centrinis poligonas. Priešpaskutinė pratybų diena, kompleksinės pratybos. Kariūnai susiskirstę į skyrius įsirengę priedangas, kuriose susirangę po kelis krinto savo pietus – sausą davinį – ir ilsėjosi (šią pratybų dalį vienas instruktorius juokais pavadino grožio miegu). „Pietaujame, atgau name jėgas, didieji sunkumai dar tik laukia – per naktines pratybas rengsime pasalą. Man labiau patinka dieną treniruotis, nes naktis yra naktis, miškuose klaidžiau“, – iškišęs nosį iš priedangos

pasakojo kariūnas Karolis Bartkus. „Bus tikrai viena įdomesnių užduočių, – jam pritarė kurso draugas Aurimas Zakarauskas. – Nors jos visos įdomios, ši – pati geriausia. Sunkiausia pratybose – taktika, nes labiausiai fiziškai pavargsti, ir šiandien visą dieną bėgiojome, šliaužiojome“.

Nors šilta žiema neleido patirti ekstremalių pojūčių, toli gražu ne visi tuo džiaugėsi. „Oras labai nepalankus, jau geriau būtų šalta, nes šliaužioti po šaltą purvą daug blogiau. Pratybos nėra labai sunkios, svarbiausia priprasti ir tinkamai nusiteikti“, – svarstė kariūnas Donatas Razmolas. Aštresnių įspūdžių buvo išsiilgęs ir Mantas Švedarauskas: „Karininko profesija tikrai įdomi ir ekstremali, niekur kitur savęs neįsivaizduoju. Mokytis Karo akademijoje labai patinka, tikrai nenusivyliau, tik pratybos galėtų būti įdomesnės, gaila, kad žiemos nėra ir negalime su slidėmis po miškus slidinėti, tenka šlapti. Kol kas įdo-

miausia užduotis buvo greitos skyriaus atakos, kiek prasčiau sekėsi orientavimasis“.

Visi kalbinti kariūnai turėjo vieną bruožą – labai tiksliai žinojo, kodėl mokosi Karo akademijoje, ir trykšte tryško entuziazmu. „Ši profesija patraukė tuo, kad ji leidžia suderinti vyriškumą, mokslą, karinę jėgą, – ko daugiau vyrui reikia? Be to, įdomu ir tai, kad reikia sugebėti prisitaikyti prie kolektyvo, o sunkiausia priprasti prie trumpų savaitgalių su draugėmis, – nuomone apie mokslus LKA dalijosi Giedrius Gelčys. – Pratybose įdomiausia ekstremalios sąlygos, kuriomis turi išgyventi, kai tave nuolat stebi instruktoriai, ir turi nesuklysti. Kartais jaučiamės išsekę ir pavargę, bet svarbiausia – motyvacija, jei ji aukšta, nuovargio nejauti. Manau, kol kas niekas iš mūsų dar nenusivylė mokslais ir savo gebėjimais“.

Pasirinkta karininko profesija tikino nenusivylę ir kariūnai Mindaugas Urbšas, Aleksandras Žičkus, jie tikino per pusmetį LKA atradę savyje

daugiau fizinės ir psichologinės tvirtybės, negu tikėjosi turį. Iš tiesų pratybose dažniausiai atsi-skleidžia charakterio savybės, apie kurias net neįtari, ar net bandai nuslėpti nuo kitų. „Mūsų kursas tikrai draugiškas, kurso draugais gali pasitikėti, nėra savanaudžių, melagių, susirinko tokie, kokie turi būti“, – įsitikinęs Tomas Mece-lis. Kariūnė Sandra Surgailytė neabejoja, kad visi, kurie „ne čia pataikė“, įstoję į LKA, jau nu-byrėjo per bazinį kario kursą: „Nors po civilio gyvenimo prisitaikyti prie karinio nėra lengva, kartais reikia perlipti per save, bet per šitas pra-tybas minčių apie pabėgimą nebekilo, nes jau pripratome“.

Belieka palinkėti, kad pirmakursių kariūnų akyse degantis entuziazmas laikui bėgant ne-išblėstų.

Ilona Skujaitė
Jono Gvildžio nuotr.

